

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 254/2014 -10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. mája 2014 predbežne prerokoval sťažnosť V. H., zastúpeného advokátom JUDr. Ivanom Pádejom, Krížna 336/3, Považská Bystrica, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 9 C 201/2005 z 3. apríla 2013 a rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25 Co/165/2013 z 3. júla 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. H. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. januára 2014 doručená sťažnosť V. H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len

„okresný súd“) sp. zn. 9 C 201/2005 z 3. apríla 2013 a rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 25 Co/165/2013 z 3. júla 2013.

2. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že v súdnom spore, v ktorom má procesné postavenie navrhovateľa „... proti odporcovi *Západoslovenská vodárenská spoločnosť, a. s., Nitra o náhradu mzdy vo výške 6.423,27 eur s príslušenstvom, bol vydaný rozsudok súdu prvého stupňa - Okresného súdu v Komárne, č. k. 9 C 201/2005-187 zo dňa 03. 04. 2013 a v dôsledku podaného odvolania rozsudok súdu druhého stupňa - Krajského súdu v Nitre č. k. 25 Co/165/2013-206 zo dňa 03. 07. 2013. Sporová vec sa stala právoplatná dňa 30. 10. 2013, pričom navrhovateľovi bolo uznesenie Krajského súdu Nitra doručené dňa 31. 10. 2013...*

S prihliadnutím na dĺžku konania o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru v súvislosti s uplatnením práva na náhradu mzdy sme toho názoru, že konajúci súd bez akýchkoľvek zdôvodnení a prihliadnutí na konanie navrhovateľa, vyhovel žiadosti zamestnávateľa vo výške zníženia náhrady mzdy, ktorá presahovala 12 mesiacov, pričom nevezal v úvahu skutočnosti, procesný stav a konanie odporcu vo veci žaloby neplatnosti rozviazania pracovného pomeru...

Z obsahu celých spisov týkajúcich sa tohto pracovno-právneho sporu, s prihliadnutím na ustanovenie článku 6 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na Článok 46 odst. 1 Ústavy SR sme toho názoru, že konajúce súdy v tejto pracovno-právnej veci o náhrade mzdy v súvislosti s protiprávnym rozviazaním pracovného pomeru konali nespravodlivo čím zapríčinili nespravodlivé súdne konanie a svojimi rozhodnutiami, bez udania dôvodov, poškodili sťažovateľa celkove o sumu najmenej 2.022,59 eur s príslušenstvom...“.

3. Sťažovateľ nenavrhol, ako má ústavný súd vo veci rozhodnúť.

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

5. Sťažovateľ namieta sťažnosťou porušenie svojich základných práv (bod 1 a 2) rozsudkom okresného súdu č. k. 9 C 201/2005-187 z 3. apríla 2013 a rozsudkom krajského súdu sp. zn. 25 Co/165/2013 z 3. júla 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 31. októbra 2013.

6. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 24/05).

7. Sťažovateľ spolu so sťažnosťou predložil napadnuté súdne rozhodnutia, z ktorých vyplýva, že napadnutý rozsudok krajského súdu z 3. júla 2013 nadobudol právoplatnosť 31. októbra 2013, avšak sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 23. januára 2014 (na pošte podaná 22. januára 2014), teda dávno po uplynutí dvoch mesiacov.

8. Keďže sťažovateľ doručil ústavnému súdu sťažnosť proti označenému rozsudku krajského súdu zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd ju pri predbežnom prerokovaní odmietol aj v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

9. Nad rámec uvedeného ústavný súd uvádza, že sťažovateľ, kvalifikovane zastúpený advokátom, neuviedol ani petit návrhu (to, čoho sa domáha), čo samo osebe je dôvodom na odmietnutie sťažnosti z dôvodu nesplnenia zákonných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. mája 2014